

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.434 van 28 februari 1996
in de zaak A. 66.435/IV-15.408.**

In zake : Roland PEETERS,
wonende te BOORTMEERBEEK,
Molenheidebaan 103

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN DER GRAESEN, C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Roland PEETERS
op 17 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing
van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en
Ruimtelijke Ordening, d.d. 17 augustus 1995, die toepas-
sing beveelt van de bepalingen van artikel 5 van de wet
van 26 juli 1962 tot instelling van een rechtspleging
bij dringende omstandigheden inzake onteigening ten
algemenen nutte door het Vlaams Gewest op het grondge-
bied van de gemeente Boortmeerbeek, nodig voor de
modernisering van het kruispunt van de gewestweg N26
Leuven-Mechelen met de Trianonlaan, de Stationstraat en
de Heihoekweg";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien de "memorie van wederantwoord" van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting van de middelen geeft en hiervoor verwijst naar de middelen "zoals ze vervat zijn in mijn beroep tot nietigverklaring van dezelfde datum";

Overwegende dat de verwerende partij onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting van de middelen bevat; dat zij betoogt dat aangezien zij de

middelen niet kent, zij zich ter zake ook niet verdedigen kan;

Overwegende dat de Raad van State onder meer in zijn arrest nr. 41.135, BRYON, van 24 november 1992, heeft gewezen dat een verzoekschrift tot schorsing dat enkel een verwijzing naar de middelen in het verzoekschrift tot nietigverklaring bevat, niet ontvankelijk is; dat op grond van volgende overwegingen de Raad tot zijn besluit is gekomen :

"... dat, immers, naar luid van artikel 17, § 3, eerste lid, van voornoemde wetten 'de vordering tot schorsing wordt ingesteld bij een afzonderlijke akte die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring'; dat zodoende de wetgever de schorsings- en vernietigingsprocedure van elkaar scheidt, wat des te zinvoller is daar blijkens hetzelfde artikel 17 de schorsing reeds vóór de vernietiging gevorderd kan worden; dat de scheiding van beide procedures aldus het duidelijke verloop van de rechtsstrijd dient;

Overwegende dat daarbij komt dat in het verlengde van de door de wetgever geuite scheiding artikel 10 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de hoofdgriffier alleen verplicht tot het zenden van een afschrift van de vordering tot schorsing aan de verwerende partij en niet tevens van een afschrift van de vordering tot vernietiging, zelfs niet als deze, zoals in de onderhavige zaak, samen met de vordering tot schorsing is ingediend; dat binnen het raam van de schorsingsprocedure de verwerende partij zich dus alleen kan verdedigen tegen de middelen die zijn uiteengezet in de vordering tot schorsing en zoals ze daar zijn uiteengezet";

Overwegende dat die overwegingen ook in de onderhavige zaak dienstig zijn;

Overwegende dat ter terechtzitting verzoeker betoogt dat hij in zijn zogenaamde memorie van wederantwoord wel middelen heeft aangevoerd; dat, daargelaten de vraag of dat stuk wel degelijk een of meerdere middelen bevat, het gebrek dat kleeft aan het verzoekschrift

wegens het ontbreken van een uiteenzetting van de middelen, niet kan worden goedge maakt door het indienen van een latere, niet in het procedurereglement voorziene nota; dat daarenboven de Raad van State in zijn arrest nr. 40.933, n.v. INTERPLANT, van 3 november 1992, omstandig heeft uiteengezet waarom in het kader van de schorsingsprocedure hij geen rekening kan houden met middelen die niet in de vordering tot schorsing maar in een latere nota of op de terechtzitting worden aangevoerd,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 1900 zessenegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.